

Anglí, 55 – BARCELONA – tel. 932 038 915
www.benedictinescat.com/StPere
2a època – núm. 129 – maig 2013

Donar vida

«Jesús va arribar, es posà al mig del seus deixebles i els digué: “Pau a vosaltres, com el Pare m’ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres. Llavors va alenar damunt d’ells i els digué: Rebeu l’Esperit Sant”» (cf. Jn 20, 21-22). L’alè que aquell diumenge Jesús vessà sobre els seus deixebles és la seva mateixa vida, el seu esperit, que vessa també ara constantment en nosaltres. Jesús, amb el seu alè, ens ho ha donat tot i ho deixat tot a les nostres mans. Ara vosaltres, ens diu, amb aquesta força que heu rebut, aneu pel món donant la vida que us he donat, fent la pau que heu rebut de mi, perdontant com jo us perdono, estimant com jo us estimo.

Avui, Jesús continua salvant i perdontant a través nostre. Ho creiem de debò, això? Som conscients de la Vida que hi ha en nosaltres? De la Vida de Jesús que circula per les nostres venes? Ens creiem de debò que Jesús es refia de nosaltres per anar realitzant el seu Regne? Nosaltres som les seves mans i els seus peus. Ell creix en nosaltres i el seu amor esdevé visible a

través nostre. «Només em posseeix el qui em reparteix», diu Jesús. Ell és el Salvador total, però unit a tots nosaltres va fent el Regne, i la seva obra es completa a través nostre (cf. Urs von Balthasar).

És el que significa l’al·legoria del cep i les sarments: per donar fruit, els cristians ens hem de convèncer que hem de viure ben arrapats al cep, aquesta és la nostra tasca més urgent. No separar-nos mai de Jesús és l’opció que hem de renovar cada dia i prendre consciència que tots plegats, units i arrelats al cep, formem part de la mateixa família. Llavors, en Ell descobrim que tot el que és humà és sagrat, absolutament tot, i que tot té el seu valor. Tots formem part de la humanitat estimada i salvada per Jesús; i cada un, segons el nostre do, continuem la seva missió i aportem el fruit que fa créixer el seu Regne.

CATALINA TERRATS

RICARD PEDRALS I BLANXART

(Granollers, 1920)

- A. *El món rau en un punt de la nostra galàxia. La consciència de justícia ens empeny per Jesucrist a lloar el Pare. «Ut in omnibus glorificetur...»*

1. De l'any 1920 al 1927

Sant Pere de les Puel·les era el monestir que hi havia al nord de la Barcelona antiga, Sant Pau del Camp era el del sud.

A casa explicaven llegendes de l'entrada dels mahometans a Barcelona a l'època d'Almansor; i les monges, perquè no les fes esclaves, van comparèixer davant del rei "moro" amb els nassos tallats. Era un monestir seriós.

La Pepeta de Llerona volia entrar de monja. Però, com que, a més, era coixeta, i no hi havia qui li fes aprendre les declinacions llatines, i quan cantava feia ploure, no la van acceptar. Es va fer caputxina.

2. L'any 1939

La meva família, molt reduïda, ens vam tornar barcelonins, de la parròquia de la Concepció (Ilavors, districte IV) amb mossèn Santiago Oliveras de rector, que era una persona excel·lent. Hi havia un grup de liturgistes aficionats a Sant Pere de les Puel·les i per això vaig anar veient la transformació del monestir. La mare abadessa va passar de semblar una disfressa de monge-bisbe a una monja normal. El torn i les reixes van desaparèixer i el tracte entre persones es va normalitzar

- B. *El nostre món és cada vegada més petit i la nostra galàxia és com un gra de raïm entre ceps de galàxies*

3. Dels anys 40 als anys 70

El 1946 vaig acabar una carrera a la Universitat on m'havia fet amic d'en Jordi Carbonell i de Ballester i, naturalment, de molta altra gent, entre els quals hi havia l'Hortènsia, que va ser l'amor d'en Jordi. Ella era una autèntica dama, intel·ligent, oberta i comprensiva, digna del seu marit.

Vaig entrar al Seminari en el curs d'en Joan E. Jarque, en Pere Farnés, en Pere Tena, en Francesc Malgosa, en Joan Úbeda i Comas i molts més de tendències cada cop més catalanes i amb una gran delectança per la litúrgia ben feta (el Dr. Altés, prefecte de teologia al Seminari, de Sant Pere en deia «el vostre monestir»). De manera que, quan vaig ser ordenat, no és estrany, per tant, que la primera missa solemne amb la família la celebrés a Sant Pere de les Puel·les. Pensem que havia vist refer el temple tal com és ara.

4. Dels anys 70 als anys 90

Les circumstàncies de la vida em van portar a contraure matrimoni amb la Maria Pilar Urdàiz i Torrens. Hem tingut dos fills, una nena i un vailet.

En els anys vuitanta van fer catequesi, amb altres infants, a Sant Pere de les Puel·les.

La nostra filla gran, la Maria, el dia de la segona Pasqua de 1990, hi va rebre els sagraments de la iniciació de mans de mossèn Francesc Vergés i Vives, el nostre estimat i admirat prevere, amb qui ens lliga una gran amistat i una pregària constant.

C. *Estem arribant als límits de l'univers. Ara bé, tant si n'hi ha cap més com si no. la lloança a la Trinitat ens pertoca de ple.*

5. Què és per mi Sant Pere de les Puel·les?

No res menys que un monestir benedictí on els hostes, com diu sant Bennet, «són rebuts com Jesucrist»!

CARME VILLARROYA

Des d'Assís

CRÒNICA D'ASSÍS

La vida del Centre és intensa, tant pel nombre de persones que hi assisteixen com per la diversitat d'activitats que s'hi fan, totes elles orientades a l'acompanyament de persones amb dificultats personals i socials.

Tot seguit informem d'algunes novetats.

Menjador social - El fet de disposar ja de tot l'edifici del carrer Isaac Albéniz ens permet cedir, per unes hores, part de la planta baixa com a servei de menjador. Gràcies a un acord amb l'Ajuntament, l'empresa de càtering Fundació Futur serveix cada dia els 90 dinars que es reparteixen entre usuaris del Centre i altres persones derivades pels serveis socials. Aquest servei els evita llargues caminades a un altre lloc, despeses de metro que no poden pagar; i facilita la convivència mentre esperen per anar dinar, ja que en el mateix edifici poden disposar d'aules de repòs i lectura.

Visita de la Síndica de Greuges - En el marc d'una assemblea d'usuaris que es fa periòdicament a Assís per debatre els principals problemes en què es troben, cinc ells, representants del Centre, varen entregar a la Síndica les principals queixes recollides. Algunes de les peticions que se li varen fer: facilitar l'accés directe als menjadors, transport gratuït, cessió de pisos buits a canvi d'un lloguer assequible o de treball comunitari...

L'hort urbà - Prop dels jardins del Turó del Putxet, a l'inici del carrer Manacor, hi ha una finca de propietat municipal amb un jardí que ocupa 2.500 m². El Districte de Sarrià-Sant Gervasi va oferir a Assís la possibilitat de conrear-lo en

espera que es converteixi algun dia amb un equipament del barri, projecte que no està en les seves prioritats.

L'Espai Verd va iniciar les seves activitats fent tasques de neteja del jardí que acumulava, des de feia anys, gran quantitat de matolls. Després, per deixar-lo net, s'ha anat treballant la terra per poder sembrar algun cultiu i, darrerament, una brigada formada per quinze usuaris, més alguns voluntaris, han fet un curs sobre compostatge amb un expert en aquesta especialitat i han obtingut un títol. Ara, a prop de les palmeres i els xiprers, ja es pot descobrir una doble collita: bledes, pebrots, cols i albergínies; i, sobretot, la satisfacció personal d'haver rebut formació en aquesta experiència tot adquirint hàbits de treball.

Creixement - Creixen els serveis, els usuaris, els voluntaris i també les necessitats. L'equip de Captació de Recursos del Centre ens demana que en fem difusió a persones conegudes, empreses, fundacions, parròquies i comunitats que creiem que poden ajudar d'alguna forma (econòmica, productes, serveis...).

Si coneixeu algú passeu-nos informació i ens posarem en contacte per presentar el Projecte Assís. (Tf. 93 252 05 68)

Moltes gràcies.

JOSEFINA BASSETS

Des del testimoniatge

CARTA A FRANCESC, BISBE DE ROMA

Germà Francesc: mai hauria pensat que em dirigiria d'aquesta manera així a un papa; però, ja que, en la teva salutació inicial no ens vas anomenar "fills i filles" sinó "germans i germanes", sento que tinc permís per fer-ho.

He llegit que la teva elecció "ha estat balsàmica" i m'ha semblat un adjectiu perfecte per qualificar el que ens està passant des que ens saldares des del balcó, amb aquell to en el que es barrejaven la timidesa i la confiança. Primer *efecte balsàmic*: et veiem distès i fins i tot bromista (quina meravella un papa amb sentit de l'humor...!), sense donar en cap moment la impressió d'estar afeixugat pel pes d'aquesta responsabilitat aclaparadora i desmesurada que els papes s'han anat posant damunt les espatlles, com si els toqués a ells sols encarregar-se de tota l'Església universal, com si no existissin els altres Pastors, com si el poble de Déu fos un una càrrega que s'ha de portar i no una comunitat d'homes i dones capaces d'iniciativa i amb desitjos de participar i de col·laborar, com vàrem somniar amb el Concili.

Tu, en canvi, estàs aconseguint comunicar-nos la convicció que el camí que comences el faràs acompanyat per tots nosaltres.

Quina manera més franciscana, per senzilla, i tan ignasiana, per la seva lucidesa, de mostrar un nou estil eclesial! Perquè, si el que desitges és que se'ns reconegui per *la fraternitat, l'amor i la confiança*, comencen a fer nosa i ser un destorb tantes conductes, pràctiques i costums en què s'ha confós la *dignitat* amb la magnificència i el que és *solemne* amb el que és sumptuós. Resulta una sorpresa *balsàmica* escoltar que ara et tenim com a còmplice en el desig d'anar canviant costums i inèrcies que ningú es decidia a declarar antiquades i davant la incongruència de la qual havien deixat de disparar-se les alarmes. Així que benvinguda la tasca que comences de tornar a la frescor de l'Evangeli i a la radicalitat de les seves paraules. Ja ens adonem que, pel que fa als pobres, no ens donaràs treva.

Comences el teu camí en moments d'extrema debilitat de l'Església, però és precisament ara que apareix despullada i desposseïda davant la mirada crítica del món, quan se li presenta una ocasió meravellosa: la de revestir-se únicament, per fi, del mantell de la glòria del seu Senyor.

Ens has confiat la tasca de sostenir-te amb la nostra pregària i en aquests moments estic demanant per a tu unes quantes coses....

Han anat a buscar-te gairebé a la fi del món i ha estat un encert: gràcies per haver acceptat quedar-te, sense poder tornar a recollir les teves coses. Encara sort que les sabates que portes semblen còmodes.

Molts ens sentim ara responsables de resar per tu, encara que no siguem de la teva diòcesi, i ens alegra saber que estàs encarregat també de vetllar per l'Església universal. De sobte, s'està recuperant anomenar Papa al bisbe de Roma.

Que el Senyor et beneeixi, et guardi i vessi sobre teu el bàlsam de la seva pau.

DOLORES ALEIXANDRE rscj+

Racó de lectura

Revolució sense enemics

DANIEL GABARRÓ BERBEGAL I JAUME LÓPEZ HERNÁNDEZ

Boira Editorial, 2012

Aquest és un llibre de creixement personal per tal que tothom pugui entendre el món i implicar-se en la seva transformació. No vivim aïlladament. Ens necessitem els uns altres per impulsar una revolució sense enemics on el benestar de les persones sigui el centre de la societat. És possible transformar el

món? És veritat que no hi ha alternatives? És tot tan complex com sembla o ens ho fan creure? Aquest llibre proposa un diagnòstic del que ens passa i les causes que ens han portat fins aquí. Analitza la inutilitat de molts remeis que ens imposen: salvar bancs, retallar... Ofereix propostes per a l'acció, tant individual com col·lectiva. El pas més important per avançar socialment és saber quina societat volem construir i com fer-ho. Aquest llibre ens ho respon. Descobriu-ho! Difoneu-ho!

Pentecosta

ACOLLIR L'ESPERIT

generacions se'ls nota que han descobert una manera nova de viure. No saben com explicar-ho. Diuen que han rebut *l'Esperit Sant*.

Per a ells l'Esperit Sant és un regal de Déu que reben quan prenen la decisió de seguir Jesús. Aquesta força que senten en el seu interior, aquest impuls que els anima des de dins, aquesta vida que omple el seu cor, no més pot venir de Déu.

Jo no puc explicar en què consisteix aquesta experiència; sé que Jesús visqué ple d'una vida que a mi se m'escapa, que actuava totalment mogut i animat per l'Esperit de Déu i jo no, però hi ha coses que tots podem intuir i fins i tot experimentar si ens apropem a ell.

L'Esperit de Déu ensenya a no malgastiar la vida de qualsevol manera, a no passar superficialment del que és essencial, a no viure d'una manera inconscient. Centrar la nostra vida en l'Esperit és assaborir la vida d'una manera més intensa i fonda.

L'Esperit de Déu posa en nosaltres alegria interior, introdueix en nosaltres llum i transparència, desperta en nosaltres una confiança nova davant de la vida. Alguna cosa canvia en nosaltres. Viure animats per l'Esperit ens allibera del buit i de la soledat interior. L'Esperit de Déu ens ajuda a "renéixer" cada dia i ens permet començar cada matí sense deixar-nos abatere pel desgast, els errors i el cansament del viure diari. No sabem com, però dins nostre hi ha una força que ens sosté.

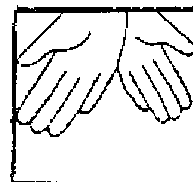
L'Esperit de Déu ens ensenya a estar atents a tot allò que és bo i senzill, amb una atenció especial pels qui sofreixen. Comencem a viure d'una manera més bondadosa perquè creix en nosaltres la capacitat d'estimar i de ser estimats.

L'Esperit ens ensenya a pregar. Els nostres dubtes, interrogants i resistències es comencen a dissoldre. No és que hàgim trobat raons per creure, és un altra cosa. El nostre cor està canviant, sentim Déu d'una altra forma.

Si vius alguna d'aquestes coses, ben aviat t'adonaràs que és un regal. No ho estàs aconseguint pel teu propi esforç i treball personal. L'únic que has de fer és obrir el teu cor, estar atent a allò que succeeix dins teu, acollir Déu amb alegria i deixar que Ell et vagi treballant.

Només sé una cosa: quan algú, des del fons del seu ésser sap dir: «vine, Esperit Sant de Déu, renova per dins el meu cor», neix en aquesta persona una nova fe. Si persevera en aquesta actitud interior, la seva vida canviarà.

JOSÉ ANTONIO PAGOLA

Petició a l'Esperit Sant

Oh Profunditat infinita que treus el cap per tot arreu!
dóna'ns l'obertura de la ment i del cor
perquè et puguem reconèixer en tot.

Que cada instant sigui el camí pel qual tornem a tu
de la mateixa manera que tu véns a nosaltres en cada situació.

Que tot moment sigui l'oportunitat i la celebració
d'aquesta trobada que es fa transparent a la teva Presència.

XAVIER MELLONI, sj